

Бога; ако сте потопени въ Бога, нѣма да Го познаете, защото сте вжтрѣ въ Него; вие тогава само живѣете въ Него, безъ да Го познавате. А трѣбва да излѣзете извънъ Него и да Го направите условие за вашето сжществуване, ако искате да Го познаете. Да допуснемъ, че говорите на една клѣтка, която живѣе въ васъ. Човѣшкитѣ клѣтки сж разумни сжщества, тѣ иматъ извѣстна своего рода интеллигентность. Тѣ сж като птицитѣ и рибитѣ. Това може да ви се вижда чудно, но тѣй е. Може да направите опитъ да говорите, и тия клѣтки да ви разбиратъ. И като имъ говорите на тѣхния езикъ, тѣ ще извършатъ прѣкрасно своята длѣжность. Па може и да ги сплашите; тѣ ще се сгушатъ. Ако сега една клѣтка каже тѣй: „Азъ искамъ да зная какво нѣщо е човѣкъ“, ще бжде сжщото, както когато човѣкъ каже: „Азъ искамъ да видя какво нѣщо е Богъ“; тогава Богъ не трѣбва да бжде срѣда, човѣкъ трѣбва да излѣзе изъ Него. „Ама може ли?“ Може. Само трѣбва да измѣнишъ своята форма. „Ама не мога“! Чакай тогава, когато я измѣнишъ. Тамъ е философията на въпроса. И клѣтката, за да може да познае какво нѣщо е човѣкъ, трѣбва да пропжтува прѣзъ милиарди условия, прѣзъ всички тъкани, да бжде въ стомаха, въ сърцето, въ дробоветѣ, въ мозъка и т. н. т. и тогава само ще може да се спре и да каже: „Образувахъ своето мнѣние за човѣка, знамъ вече какво нѣщо е човѣкъ“. И сега ние философитѣ на този свѣтъ, като сме ходили навсѣкждѣ, спираме се и казваме: „Ела да ти кажа какъвъ е Богъ; Той е всесилень; разбра ли сега?“ — „Разбрахъ“. Нищо не си разбралъ. Само когато излѣзешъ извънъ тази срѣда, като минешъ